

O princezně na hrášku

Vypravěč: Byl kdysi král a královna a ti měli syna. Když jednou všichni tři seděli u večeře v hradní jídelně, král pravil.
Král: Jsi už dospělý, synu. Máš čas, aby ses oženil. Mně i tvé matce se život krátí. Oba bychom ještě rádi chovali v náručí své vnoučky.
Královna: Nelíbila by se ti některá z dvorních dam? Všechny jsou půvabné a každá je z dobrého rodu.
Princ: Ne, ne, matko. Mě se ještě nechce ženit
A když - Já si vezmu za ženu jen opravdovou, nejopravdovější princeznu.
Král: A víš o takové nejopravdovější princezně, synu?
Princ: Nevím, otče. Ale osedlám si koně a pojedu ji hledat.

Vypravěč: Hned příští den vyrazil princ do světa. Jel sám, bez průvodu. Putoval od jednoho královského hradu ke druhému a díval se po královských dcerách.
král s královnou pláčí - odcházejí
trubač umíte se klanět? jak řeknu „úklona téď“ tak se ukloníte
úklona téď! Princ se vrací – úklona téď
princ /přichází s princeznou/
1.princezna

král a královna Toto že je pravá princezna. Myslíte že by to mohla být princezna
Zbrojnoši odvezte ji.

Vypravěč Princ se vydal opět na cestu. Po čase.....
trubač Princ se vrací – úklona téď
princ /přichází s princeznou/
2.princezna:

král a královna Máš? co to je za osobu?Myslíte že by to mohla být princezna

Vypravěč Princ se vydal opět na cestu. Po čase.....
trubač Princ se vrací – úklona téď
princ /přichází s princeznou/
3.princezna:

král a královna Máš? co to je za osobu?Myslíte že by to mohla být princezna

Vypravěč Princ se vydal opět na cestu. Po čase.....
trubač Princ se vrací – úklona téď
princ /přichází s princeznou/
4.princezna:

král a královna Máš? co to je za osobu?Myslíte že by to mohla být princezna

Vypravěč Princ se vydal opět na cestu. Po čase.....
trubač Princ se vrací – úklona téď
princ /přichází s princeznou/
5.princezna:

král a královna Máš? co to je za osobu?Myslíte že by to mohla být princezna
Vypravěč Princ se vydal opět na cestu. Po čase.....
trubač Princ se vrací – úklona téď
princ /přichází s princeznou/
6.princezna:

král a královna Máš? co to je za osobu?Myslíte že by to mohla být princezna

Vypravěč Jednou na podzim seděla královská rodina u krbu. V komíně kvílela meluzína.
Král: To je dneska den. Od rána lije jako z konve. A ten vítr, psa by nevyhnal.
/ pes zavrčí/
Královna: Aby nám to tak odneslo střechu! Slyšíte, jak vítr bouchá okenicemi?/ ozývá se bouchání/
Princ: Zdá se mi, že to není jenom vítr. Možná někdo tluče na vrata.
Královna: Kdopak by chodil po venku v takovém nečase? / pes zavrčí/
Vypravěč: Princ se nemýlil. Netrvalo dlouho a do síně vstoupili strážní.
Strážní: Králi a královno, před vraty stojí nějaké ubohé stvoření.
1. Nitka na něm není suchá, střevíce má plné bláta.
2. Žádá, abychom je nechali přenocovat.
Král: Zaveď toho tuláka do konírny. Ať se vyspí na slámě.
Strážný 1: Nevím, zda s tím bude souhlasit, pane králi. To stvoření o sobě tvrdí, že je princezna.
Strážný 2: Prý opravdová princezna
Princ: Opravdovská, pravá princezna? Hned ji přiveď, strážný! Přece ji nepošleme do chléva!
Vypravěč: Na prahu se objevila dívka v promoklém vlňáku, třásla se zimou a vlasy měla spleené deštěm. Kapalo z ní, až se na zemi dělala loužička. Ale ona se způsobně uklonila a poprosila.
Princezna: Vznešený králi, královno a princí, prosím o vaše pohostinství.
Král: Kdo jsi, děvčátko?
Princezna: Jsem princezna a je mi velká zima.
Královna: Zavolám komornou, aby se o tebe postarala, princezno.
Vypravěč: Dívka se opět způsobně uklonila. Královna poručila komorné, aby ji odvedla do komnaty pro hosty. Tam aby ji převlékla do suchého a pak jí přinesla čaj proti nachlazení a půlku acylpirínu .
/Sotva komorná s dívkou odešly, princ zvolal./
Princ: Matko, otče, všimli jste si, jak je krásná? Nejkrásnější ze všech, které jsem potkal!
Král: Myslíš, synu? Vypadala jako zmoklá slepice.
Královna: A kdoví jestli je to princezna. Královské dceři se vůbec nepodobá.
Princ: Já jí věřím, matko. Srdce mi říká, že ona je ta pravá.
Král: Že by královská dcera běžela sama v dešti? Chodila ve vlňáku a v rozbitých střevících?
Princ: Ať si! Ale chová se jako princezna. A je ze všech princezen stejně ta nejprinceznavatější.
Královna: Nebudeme se přít, kdo je ta dívka. Přesvědčíme se o tom. Postačí malá lest.
Král: Co máš za lubem, má paní? Ta byla ale hezká.
/všichni odejdou /

/přijde královna a komorné s peřinami/
Královna: Ustелеme hostu postýlku co nejměkčeji. Na devět žíněnek dáme devět prachových peřin. Ale pod tu nejspodnější žíněнку zasunu zrnko hrachu. Uvidíme, jak se panenka vyspí.
Vypravěč: Princezna v hedvábné košilce musela na vysoko nastlané lůžko vylézt po žebříku. Byla velmi ospalá, a přece ne a ne usnout.
Královna nějak nechce usnout, trochu jí zazpívám:
Spi princezno, spi, zavři očka svý. Pán Bůh bude s tebou spátí, andělíčky kolébatí, spi, princezno, spi.... už spí / pomalu odchází/
Král No nesmí přece spát, vždyť je to pravá princezna, musím ji vzbudit:
Pomůžete mi? naučím vás říkanku:
Huš,huš, huš, otevři očka už, ve spízi jsou strašidla snědí všechna povídla pomozte mi musíme ji vzbudit:říkanka.....
Královna Kdo to daty tak řve? Princezna se probouzí. Pomozte mi ji uspat /říkanka/
Král
královna
/ Sotva se rozednilo, vstoupila do komnaty královna./
Královna: Dobré jitro, panenko. Pročpak jsi tak bledá? Nevyspala ses u nás dobře?
Princezna: Celou noc jsem ani nezdřímala, královno. Mám tělo samou modřinu, jako bych ležela na kamení a pořád mě něco budilo.
Královna: Nebylo to kamení, dceruško. Byl to jen hrášek schovaný pod devíti žíněnkami a devíti peřinami.
Princezna: Hrášek? Proč mi komorné ustlaly na hrášku?
Královna: Abychom poznali, kdo opravdu jsi.
Princezna: Vy jste mi nevěřili, královno?
Královna: Nevěřili, nevěřili. Důvěřuj, ale prověřuj. Ale už ti věříme, dceruško. Jen opravdová princezna má kůžičku tak jemnou, aby jí i hrášek zastlaný pod tolika peřinami nadělal modřiny.
/ princezna ukáže modré skvrny na nohou/
Pojďme za králem a za princem
Princ: Ta je krásná
Urozená princezno, chceš se stát mou milovanou paní?
Princezna: Jsem chudá, princi. Nemám docela nic.
Princ: Máš všechno, pro čem toužím. Jsi ta nejopravdovější princezna. Chceš být mou královnou?
Vypravěč: Teď už princezna řekla ano. Vždyť i jí se princ líbil jako žádný jiný. Král s královnou dali oběma své požehnání a brzy se slavila svatba. A co se stalo s hráškem? Ten leží v muzeu na hedvábném polštáři. Král s královnou jej někdy ukazují svým vnoučatům a přitom říkají.
Král: Vidíte, děti? Nebýt toho scvrklého zrnka...
Královna: ... ani byste dneska nebyly na světě.
Vypravěč: Na věži se korouhvička otáčela a naše pohádka je celá.
Ve věži se houpal zlatý zvonec a naší pohádky je konec.